

Tato disertační práce se skládá ze čtyř esejí, které empiricky zkoumají tři témata ve finanční ekonomii; finanční stres a její vedoucí ukazatele, vztah mezi konkurencí v bankovním sektoru a finanční stabilitou a souvislost mezi složením představenství bank a bankovním rizikem.

V první esejí zkoumáme, které proměnné dokáží předpovědět finanční stres v 25 zemích OECD s využitím nedávno vytvořeného indexu finančního stresu. Zjistili jsme, že panelové modely jen obtížně vysvětlují dynamiku FSI. Ačkoli jsou lepší výsledky v modelování jednotlivých zemí, naše zjištění naznačují, že finanční stres je obtížné předpovědět mimo vzorku i přes poměrně dobrou výkonnost modelů v rámci vzorky.

Druhý esej sestavuje systém včasného varování pro hodnocení systémových rizik a předpovídání systémových událostí na dvou horizontech různé délky na panelu 14 zemí. Používáme index finančního stresu k určení počátků systémových finančních krizí a ukazatele včasného varování vybíráme ve dvou krocích; identifikujeme relevantní horizonty předpovědí pro každý ukazatel a využíváme Bayesovské modelové průměrování k určení nejužitečnějších prediktorů. Model s dlouhým horizontem se ukázal jako výkonnější pro Českou republiku.

Teoretická literatura se neshoduje v názoru, jak míra soutěže mezi bankami ovlivňuje finanční stabilitu. Množství studií se pokouší tento efekt odhadnout empiricky, ale jejich výsledky se značně liší. Ve třetí esejí analyzujeme 598 odhadů tohoto vztahu publikovaných v 31 studiích, k čemuž používáme metody meta-analýzy. Naše výsledky naznačují, že definice finanční stability a soutěže mezi bankami použité v dané studii systematicky ovlivňují výsledky. Nacházíme stopy mírné publikační selektivity. Literatura jako celek neukazuje na žádný významný vztah mezi soutěží na bankovním trhu a finanční stabilitou, i když odhady očistíme o publikační selektivitu a chyby v měření.

Čtvrtý esej zkoumá, jak složení představenstev českých bank ovlivňuje jejich riziko. Za tímto účelem byl sestaven jedinečný soubor vybraných biografických údajů o členech představenstev českých bank za období 2001–2012, který jsme doplnili o finanční údaje jednotlivých bank. Dále používáme metodu strojového učení - náhodný les - abychom identifikovali nejlepší prediktory bankovního rizika a dále interpretujeme výstup modelu. Nacházíme nelineární vztahy mezi průměrným věkem členů představenstva, průměrnou délkou funkčního období, podílem ředitelů, kteří jsou držiteli titulu MBA, podílem ředitelů, kteří jsou cizinci a třemi sledovanými typy míry rizikovitosti banky.